

РЕШЕНИЕ

№ 5980

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5832** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на Изпълнителна агенция „Инспекция по труда“ срещу РЕШЕНИЕ без № от 26.03.2020г. по нахд №21599/2017г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №12-001229 от 21.11.2017г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 2500лв. за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението– се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се потвърди наказателното постановление. Първият довод на касатора е, че не споделя мотива на СРС за отмяна на НП, поради липса на териториална компетентност на актосъставителя. В тази връзка се посочва, че на основание чл.6 от Устройствения правилник на агенцията –компетентността на актосъставителя със заповед е била променена, поради което същият разполага с правомощието да състави АУАН. По същество се визира, че деянието е доказано и за същото е наложено справедливо наказание. С оглед всичко изложено –се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание –касаторът не се представлява и не изразява становище.

Ответната страна- оспорва жалбата по съображения в писмени бележки, в които се излага довода, че правилно СРС е установил липса на компетентност, както и по

същество деянието не е доказано. Не е установено, че на 17.10.2017г. К. Х. К. полага труд без да му е връчено уведомлението за регистриран трудов договор. Сочи се, че не следва да бъде кредитирана подписаната от лицето декларация, която не е предявена на работодателя. С оглед всичко изложено се моли да се отхвърли жалбата на касатора.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

Основното съображение на СРС да отмени НП без да излага съображения по същество – е липсата на компетентност на актосъставителя.

Настоящата касационна инстанция споделя този извод на СРС. Пред пърноинстанционния съд са се провели две редовни съдебни заседания като също е бил разпитан свидетелят К. Х. К. във връзка с констатациите по същество. До изводи в съдебното решение по същество- СРС не е достигнал, тъй като е установил съществено процесуално нарушение досежно липсата на компетентност на актосъставителя. Следва да се има предвид, че в жалбата санкционираното дружество не е правило подобно възражение, но СРС служебно е бил задължен да провери наличието на това обстоятелство. Същото не е спорно, а именно, че служителът инж.В. Х. от друга териториална структура – от ОИТ-М. е съставил АУАН. В касационната жалба се твърди, че на основание чл.6 от Устройствения правилник –изпълнителният директор може да променя териториалната компетентност на инспекторите и че това е направено конкретно със заповед. В жалбата обаче не се сочи номера и датата на тази заповед, както и не се представя същата като писмено доказателство, нито е налична по преписката. Следователно изложеното твърдение в касационната жалба е необосновано и съответно жалбата е неоснователна. Отделно - твърдението е бланкетно, доколкото в чл.6 от правилника са разписани отделни компетентности на изпълнителния директор. Безспорно е, че в т.14. се дава право на същия да определя обхвата на дейност и компетентност на инспекторите по труда, както и по т.20 да командирова служители в страна, вероятно за която втора възможност се касае, но липсва доказване на посочената хипотеза. Тежестта на доказване е върху касатора, който излага посоченото твърдение и непредставянето на доказателства за командироването на инспектора от ОИТ-М. инж.В. Х. в ОИТ-С. – обоснована извода за липсата на компетентност на актосъставителя вкл. и влече незаконосъобразност на оспореното наказателно постановление. Следователно, след като е достигнал до посочения извод, СРС е поставил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ без номер от 26.03.2020г. по нахд №21599/2017г. по описа на СРС, с което е отменено наказателно постановление №12-001229 от 21.11.2017г. на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“-С., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция от 2500лв. за нарушение на чл.63, ал.2 от КТ.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване.

Председател:

Членове:1.

2.